רות פתיר: אבא שלי בענן

15 בספטמבר – 12 בנובמבר, 2022

"אבא שלי בענן", תערוכת יחיד חדשה לאמנית רות פתיר (*1984 ניו יורק; חיה ועובדת בתל אביב-יפו) ב־CCA תל אביב-יפו, היא חקירה אינטימית של אובדן ואבל בעקבות מות אביה של האמנית, המתווכת דווקא דרך דימויים מלאכותיים של אנימציית תלת־מימד וטכנולוגית לכידת תנועה (motion capture).

בפרוייקט זה, פתיר מרחיבה את עיסוקה בייצוג עצמי ובחיים בעידן האינטרנט, ומתחבטת בתופעה חדשה יחסית: אובדן של אדם אהוב בעידן בו נוכחותו הדיגיטלית ממשיכה להתקיים באופן שמעורר תמיהה. מה אם האמנית תלך בעקבות אביה – שהיה מהנדס, מנהל בתחום התקשורת, וחובב גאדג'טים – ותחקור את הפוטנציאל של הטכנולוגיה להחיות את מי שאיננו? האם ניתן להשהות את האבל על ידי סימולציה של נוכחותו, ובזכות האפשרות לייצר עימו זכרונות חדשים?

במוקד התערוכה ניצב חיבור וידאו הנושא את שמה, ובנוי כיומן מסע דוקומנטרי המתרחש על גבי דסקטופ המחשב של האמנית, בנבכי הרשת ובנפתוליהן של תוכנות וירטואליות. פתיר, יחד עם האנימטור יונתן וסרמן, יוצאת למסע מלא הומור ותובנה פסיכולוגית שמטרתו 'לתקשר' עם עולם המתים, בבדי לאפשר לאמנית לרקוד עם אביה שוב. כפי שהיא מסבירה בסרט: "אבא רוקד זו מהות. לא של האדם עצמו אלא של ה'אבא-יות' שלו". בשילוב של נאיביות ורצינות המועדת לכישלון, פתיר ווסרמן רותמים טכנולוגיות בינה מלאכותית וכן את בני משפחתה של פתיר לטובת יצירת ריקוד חדש עם האב ושחזור שפת גופו, במעשה של אהבה.

לצד הסרט מוצג ארכיון וידיאו תלת מימד של חפצים ומזכרות שהותיר אחריו אביה של פתיר, כגון טלברט וטלפון נייד נפתח, על רקע פרסומות וסרטי תדמית לחידושים טכנולוגיים שהאמנית מצאה בבונן המחשב שלו. אלה נדמים עתה לשרידים ארכיאולוגיים אבסורדיים למדי של עתיד שעבר ונשכח. בעודה נעה בציר הזמן, התערוכה פורשת רקוויאם אודות אהבה, שליטה והעקבות הדיגיטליות שאנו מותירים בעולם בלכתנו.

"רות פתיר: אבא שלי בענן" מוצגת באוצרותה של תמר מרגלית. התערוכה נתמכת על־ידי Philip and Muriel Berman Foundation ותומאס רום. תמיכה נוספת ניתנה על־ידי נטלי ממן–כהן וז'אן־דניאל כהן, גיורא קפלן, רבקה סאקר, מארק שימל, יונה צח ועל־ידי סות'ביס ישראל.

روت باتير: أبي في الغيمة

15 أيلـول – 12 تشـرين ثـانٍ، 2022

«أبي في الغيمة» معرضٌ فردي للفنانة روت باتير (مواليد 1984، نيويورك؛ تعيش وتعمل في تل أبيب) في CCA تل أبيب-يافا، يقدّم المعرض بحثًا حميميًّا عن خسارة تبثّها عبر تجسيدات اصطناعية لرسوم متحركة بتقنية التحريك ثلاثية الأبعاد وتكنولوجيا التقاط الحركة (motion capture).

في هذا المشروع، تواصل باتير بروحها المرحة وحساسيتها المميزة علاقتها بالتكنولوجيا، وتتناول ارتباط هذه العلاقة بذكرى والدها الراحل الذي عمل مهندسًا في مجال الاتصالات وعُرف عنه هوسه بالاختراعات والتكنولوجيا. ماذا لو، بدلًا من الانشغال بفشل التقدم التكنولوجي الذي لم يمنع موته، تتبع الفنانة خطى والدها وتبحث الإمكانيات الإنسانية المثالية الطوباوية؟ هل يمكن تجاوز الحزن، أو تعليقه على الأقل، من خلال محاكاة والدها وبفضل إمكانية توليد ذكريات جديدة؟

يحمل العمل الرئيسي في المعرض عنوانه، وهو عمل فيديو يسرد مذكرات سفر تجري أحداثه على سطح مكتب الفنانة في سراديب الإنترنت وتقلبات البرامج الافتراضية. تحاول باتير في العمل أن تبث الحياة في والدها وعلى الأخص استعادة إمكانية الرقص سوية مرة أخرى. وكما تفسّر الفنانة: «رقص أبي هو الجوهر. ليس جوهره هو الإنسان، بل جوهره الأبوي». بسذاجة تفطر القلب وجدية معرضة للفشل، توظّف الفنانة تقنيات الذكاء الاصطناعي لهذا الغرض، بوصفها فعل محبة. توثيق محاولاتها لتحصيل الرقصة الموعودة وتسخير أفراد عائلتها وأقربائها في جهدها هذا هي المرآة التي تعكس سيرورة إنتاج العمل.

بجوار الفيلم المعروض، وعلى شاشات تلفازية قديمة، يُعرض أرشيف فيديو لأغراض تذكارية تركها والد باتير مثل تيليكارد وهاتف خليوي قابل للفتح، وتظهر في الخلفية فيديوهات إعلانية وأفلام تقدم صرعات تكنولوجية عثرت عليها الفنانة في حاسوب والدها. تبدو هذه الأغراض كتحف أثرية عبثية من مستقبل قد مضى واندثر في النسيان. بينما يتنقل المعرض بين المحاور الزمنية، يفرش أمامنا قداسًا للحب، والسيطرة والآثار الرقمية التي نخلفها في العالم بعد رحلينا.

«روت باتير: أبي في الغيمة» معرض من تنسيق تمار مارغليت. حظي المعرض بدعم من Philip and Muriel Berman Foundation وتوماس روم. دعم إضافي مقدّم من نتالي مامان-كوهين وجان-دانييل كوهين، غيورا كابلان، ريفكا ساكر، مارك شيميل، يونا تساخ، وسوذبيز إسرائيل.

תוכנית האירועים:

שבת, 1 באוקטובר, 11:00 – מעבדת שבת לילדים • **11:30** – סיור בתערוכה (עברית) / **חמישי, 13 באוקטובר, 20:00** – הקרנה: ילדת הפלא, עם הקדמה מאת האמנית / **שבת, 22 באוקטובר, 11:30** – סיור בתערוכה (אנגלית) / **חמישי, 27 באוקטובר, 20:00** – שיח אמנית / **שבת, 5 בנובמבר, 11:00** – מעבדת שבת לילדים • **11:30** – סיור בתערוכה (ערבית) / **שבת, 12 בנובמבר, 13:00** – שולחן עגול

זמני האירועים עלולים להשתנות. עקבו אחר תכנית האירועים שלנו ב-cca.org.il

البرنامج العام:

السبت، 1 تشرين الأول، 11:00 – مختبر السبت للأطفال • **11:30** – جولة في المعرض (في العبرية) / **الخميس، 13 تشرين الأول، 20:00** – عرض: عجب صغير، يشمل مقدمة عن المسلسل من الفنانة / **السبت، 22 تشرين الأول، 11:30** – جولة في المعرض (في الإنجليزية) / **الخميس، 27 تشرين الأول، 20:00** – حوار مع الفنانة / **السبت، 5 تشرين ثانٍ، 11:00** – مختبر السبت للأطفال • **11:30** – جولة في المعرض (في العربية) / **السبت، 12 تشرين ثانٍ، 13:00** – طاولة مستديرة

قد تختلف أوقات البرامج، تابعوا برنامج العام في موقعنا cca.org.il

Ruth Patir: My Father in the Cloud

September 15 – November 12, 2022

"My Father in the Cloud," a new solo exhibition by Ruth Patir (*1984 New York; lives and works in Tel Aviv) at CCA Tel Aviv-Yafo, is an intimate study of grief and loss, mediated by the augmented imagery of 3D animation and motion-capture technology.

In this project, Patir extends her interest in self-representation and life in the era of the Internet, and problematizes a rather recent phenomenon: losing a loved one in an era in which their digital presence confoundingly carries on. What if the artist took her cue from her late father – an engineer, a telecommunications executive, and a gadget enthusiast – and broached technology's potential to resuscitate someone no longer alive? Can grief be temporarily arrested by the simulation of his presence, and by the possibility of generating new memories with him?

The centerpiece of "My Father in the Cloud" is an eponymous video essay, a travelog-inspired documentary, that unfolds across the artist's desktop, as well as in the thickets of the Web and virtual software. Patir, together with animator Yonatan Wasserman, set out on a journey laced with humor and psychological insight to 'communicate' with the dead, in order to allow the artist to dance with her father again. "A dad dancing is an essence. Not of the person but of their 'dadness,'" she says in the film. With a combination of naïveté and an earnestness doomed for disappointment, Patir and Wasserman enlist A.I. technologies and the help of Patir's family members for this renewed dance with the father through reenactment of his body language, as an act of love.

Alongside the film is a 3D video archive of memorabilia left by Patir's father, including items such as a payphone card and a flip phone, set against a backdrop of commercials for technological innovations that he stored in his hard drive. They now appear as semi-absurd archeological relics from a future already forgotten. Moving across time, the exhibition offers a requiem on love, control, and the digital footprint we leave in the world.

"Ruth Patir: My Father in the Cloud" is curated by Tamar Margalit. The exhibition is supported by the Philip and Muriel Berman Foundation and Thomas Rom. Additional support is provided by Nathalie Mamane-Cohen and Jean-Daniel Cohen, Giora Kaplan, Rivka Saker, Marc Schimmel, Yona Zach, and Sotheby's Israel.

Public program:

Saturday, October 1, 11am — Saturday Kids Lab • **11:30am** — Exhibition tour (Hebrew) / **Thursday, October 13, 8pm** — Screening: Small Wonder, with an introduction by the artist / **Thursday, October 22, 11:30am** — Exhibition tour (English) / **Thursday, October 27, 8pm** — Artist talk / **Thursday, November 5, 11am** — Saturday Kids Lab • **11:30am** — Exhibition tour (Arabic) / **Saturday, November 12, 1pm** – Roundtable discussion

Times of events may change. For updates on our public program visit cca.org.il